

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru și de către avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai și de către partea vătămată Melnic Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Gosteva Elena xxxx, născută la
xxxxx, originară din xxxxx, domiciliată
în mun. Chișinău, bd. xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 20.07.2018 – 17.12.2019;

Instanța de apel: 23.01.2020 – 22.07.2020;

Instanța de recurs: 01.10.2020 – 24.05.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 17 decembrie 2019, a fost încetat procesul penal în privința lui Gosteva Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. 2 lit. c) din Codul penal, din motivul existenței circumstanței care exclude pornirea urmăririi penale - intervenirea termenului de prescripție.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Gosteva Elena a fost pusă sub învinuire pentru faptul că dânsa, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scop cupidant, aproximativ în primăvara anului 1998, sub pretextul vânzării lotului nr.80 din Întovărășirea Pomicolă „Cooperator”, situată în comuna Bubuieci, mun. Chișinău, prin abuz de încredere a dobândit și însușit ilicit de la Melnic Nicolai bani în sumă de 430 dolari SUA, care conform cursului oficial al

BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau suma de 2 026,59 lei, cauzându-i astfel daune în proporții considerabile.

Gosteva Elena a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) din Codul penal, escrocherie, după indicii calificativi - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea vinovată a inculpatei Gosteva Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 800 u. c. (16000 lei) și a înceta procesul penal și a o libera de răspundere penală pe inculpata Gosteva Elena, deoarece a expirat termenul de prescripție.

- avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie admisă cererea privind recunoașterea în calitate de parte civilă, recuperarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

3.1 În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- consideră că acțiunile inculpatei Gosteva Elena urmau a fi calificate conform art. 190 alin. (1) lit. a) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane în privința naturii actului juridic, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul viclean care a produs daune considerabile(art. 4 al Legii nr. 179 din 26.07.2018);

- prima instanță a omis expunerea poziției asupra prezenței vinovăției inculpatei în comiterea faptei imputate, deși temeiul expirării prescripției infracțiunii nu reprezintă un temei de reabilitare a inculpatului.

3.2 În motivarea apelului avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai a indicat că:

- părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu moral prin acțiunile inculpatei culpabile, care s-au manifestat prin stare de stres și frustrate ținând seama de împrejurările precum și prin consecințele afective;

- partea vătămata a suferit la data de 22.04.2016 atac de cord, fapt confirmat prin extrasul medical;

- consideră că Gosteva Elena urmează a fi obligată la plata despăgubirilor morale în sumă de 60 000 lei în beneficiul lui Melnic Nicolai;

- prima instanță incorect a concluzionat că probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatei Gosteva Elena în săvârșirea infracțiunii de escrocherie;

- prin sentință prima instanță nu s-a expus supra acesteia, contrar prevederilor art. 387 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020 au fost respinse apelurile avocatului Codreanu Elena, în numele părții vătămate Melnic Nicolai și procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, și menținută sentința fără modificări.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prin ordonata de punere sub învinuire din 02 februarie 2018, Gosteva Elena a fost pusă sub învinuire pentru faptul că având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scop cupidant, aproximativ în primăvara anului 1998, sub pretextul vânzării lotului nr.80 din Întovărășirea Pomicolă „Cooperator”, situată în comuna Bubuieci, mun. Chișinău, prin abuz de încredere a dobândit și însușit ilicit de la Melnic Nicolai bani în sumă de 430 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau suma de 2 026,59 lei, cauzându-i astfel daune în proporții considerabile.

Gosteva Elena a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) din Codul penal, escrocherie, după indicii calificativi - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea daune considerabile.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută la art.190 alin.2 lit. c) Codul penal (în vigoare la data punerii sub învinuire), prevedea pedeapsa maximă sub formă de închisoare pînă la 6 ani.

Conform art. 60 alin.1 lit. c) Codul penal, termenul de prescripție este de 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave.

Potrivit rechizitoriului inculpata a fost învinuită precum că aproximativ în primăvara anului 1998, sub pretextul vânzării lotului nr.80 din Întovărășirea Pomicolă „Cooperator”, situată în comuna Bubuieci, mun. Chișinău, prin abuz de încredere a dobândit și însușit ilicit de la Melnic Nicolai bani în sumă de 430 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau suma de 2 026,59 lei, cauzându-i astfel daune în proporții considerabile.

A constatat că urmărirea penală în cauza dată nu putea fi pornită din motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a lui Gosteva Elena chiar pînă la momentul intentării

cauzei penale. Intervenirea termenului de prescripție pînă la data intentării cauzei penale reprezintă o circumstanță care exclude pornirea urmăririi penale. Este o condiție negativă, prezența căreia nu permite pornirea cauzei penale.

Instanța de apel a menționat că nu au fost stabilite încălcări de ordin procedural sau material de către prima instanță pe parcursul examinării cauzei, motiv pentru care, în opinia instanței de apel, apelurile declarate fiind lipsite de temeiuri de fapt și de drept și urmează a fi respins ca atare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Plîngău Alexandru, prin care invocând incidența pct. 6), a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

- avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai prin care invocând incidența pct. 6 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gosteva Elena să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, și să fie admisă acțiunea civilă și să fie dispusă recuperarea prejudiciului moral.

- partea vătămată Melnic Nicolai prin care ne invocând incidența dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea civilă și să fie dispusă recuperarea prejudiciului moral în sumă de 60 000 lei.

5.1 În susținerea recursului ordinar procurorul invocă:

- instanța de apel menținând sentința de încetare a procesului penal, a ignorat prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, și anume, conform acestor prevederi atât prima instanță cît și instanța de apel urmau să constate dacă a avut loc sau nu fapta care i se impută inculpatei Gosteva Elena;

- instanța de apel, în motivarea deciziei a făcut trimitere doar la prevederile art. 332 alin. (1) și art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, ignorând prevederile art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, conform căruia încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție nu se admite fără acordul inculpatului. În cazul dat procedura continuă în mod obișnuit, respectiv, instanța de judecată urma să constate fapta prejudiciabilă și cine este subiectul ce a comis-o, ca în final să libereze de răspundere penală făptașul pe motivul

intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală;

- din materialele cauzei penale, rezultă că inculpata Gosteva Elena nici în cadrul urmăririi penale nici la faza cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina;

- prima instanță și instanța de apel, urmau să constate fapta infracțională și să se expună dacă fapta a fost săvârșită de inculpat sau dacă fapta în general întrunește sau nu elementele infracțiunii imputate, apoi să dispună încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție, adică conform art. 275 pct. 4) și prevederilor art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală;

- intervenirea prescripției răspunderii penale liberează persoana doar de răspundere penală, și nu condiționează reabilitarea acesteia. Din care considerente instanța era obligată să stabilească dacă a avut loc fapta, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat, sau dacă fapta întrunește elementele infracțiunii;

- la constatarea intervenirii prescripției de atragere la răspundere penală, urma să i-a în considerație acordul inculpatului, sau în lipsa acordului inculpatului să examineze cauza conform ordinii generale în vederea stabilirii circumstanțelor comiterii faptei.

5.2 *În susținerea recursului ordinar avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai indică:*

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul, că de către partea vătămată a fost depusă cererea privind reluarea procesului prin care a solicitat audierea martorilor, declarațiile cărora au importanță pentru justa soluționare a cauzei, care a fost respinsă;

- prima instanță nu s-a expus asupra cererii privind recunoașterea în calitate de parte civilă și recuperarea a prejudiciului moral.

5.3 *În susținerea recursului partea vătămată Melnic Nicolai indică:*

- nu este de acord cu soluția de eliberare a inculpatei Gosteva Elena de răspundere penală, consideră că instanța a dat o soluție părtinitoare;

- consideră dovedită prin probe vinovăția inculpatei de comiterea escrocheriei ce a fost ignorat de către prima instanță.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Leșan Nicolae a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului procurorului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Melnic Nicolai a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului procurorului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către partea vătămată Melnic Nicolai, urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, de către avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate, urmează a fi admise cu casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată din următoarele considerente.

8.1 Referitor la recursul ordinar declarat de către partea vătămată Melnic Nicolai, Colegiul Penal lărgit menționează următoarele:

După cum rezultă din materialele dosarului, dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 22 iulie 2020(f.d. 115, vol. II). Pronunțarea deciziei integrale, a avut loc la 21 august 2020 (f.d.116-118, vol. II).

Colegiul Penal lărgit menționează că, partea vătămată Melnic Nicolai a declarat recurs ordinar împotriva hotărârii judecătorești adoptate la caz, la data de 23 martie 2021, cu încălcarea termenului de declarare a recursului de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel, fapt confirmat prin data înregistrării la Curtea Supremă de Justiție.

În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că, depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Colegiul penal lărgit atestă că una din cerințele obligatorii, la depunerea recursului, se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularul cererii respective.

Potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: „în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”.

Astfel, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurent – partea vătămată Melnic Nicolai, din care considerente argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, autorul recursului fiind decăzut din dreptul de a exercita această cale de atac.

Relevante în acest sens sunt și unele aspecte ale principiului

securității raporturilor juridice ce se conțin în hotărârea CtEDO din 05 iunie 2012 în cauza Ghirea contra Moldovei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit constată că, recursul ordinar declarat de partea vătămată Melnic Nicolai, urmează a fi respins ca fiind inadmisibil.

8.2. *Referitor la recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, de către avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai, Colegiul Penal lărgit menționează următoarele:*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică *dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul Penal lărgit menționează că, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursurile ordinare și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul Penal Lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs ordinar și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății și că hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale enunțate mai sus.

Instanța de recurs observă că atât partea acuzării cât și partea apărării în cererile de apel au înaintat o serie de argumente care urmau a fi elucidate și reflectate în decizia instanței de apel, fapt omis de către instanța de apel în decizia adoptată.

La concret, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel în decizia sa a omis să supună analizei poziția primei instanțe referitor la criticile privind corectitudinea concluziilor precum că, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatei Gosteva Elena în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, alegațiile acuzatorului de stat privind omisiunea primei instanțe de ași expune poziția asupra prezenței vinovăției inculpatei în comiterea faptei imputate, deși temeiul expirării prescripției infracțiunii nu reprezintă un temei de reabilitare a inculpatului.

De asemenea nu au fost combătute cu nici un argument plauzibil alegațiile precum că au fost ignorate prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanțele urmau să constate dacă a avut loc sau nu fapta care i se impută inculpatei Gosteva Elena;

Suplimentar, Colegiul Penal lărgit consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fără a se expune clar asupra motivelor invocate de apărare în apel, examinând cauza penală dedusă judecății unilateral.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica

corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Mai mult ca atât, în contextul expus mai sus, Colegiul Penal lărgit, reieșind din criticile abordate, observă că, instanța de apel s-a limitat în argumentarea soluției adoptate doar la mențiunea că, „*nu au fost stabilite încălcări de ordin procedural sau material de către instanța de fond pe parcursul examinării cauzei*”, fără a examina fondul cauzei.

Astfel, potrivit rechizitoriului inculpata Gosteva Elena a fost învinuită de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, potrivit indicilor calificativi: *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 17 decembrie 2019, a fost încetat procesul penal în privința lui Gosteva Elena de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. 2 lit. c) din Codul penal, din motivul existenței circumstanței care exclude pornirea urmăririi penale - intervenirea termenului de prescripție, soluție menținută fără modificări de instanța de apel.

Colegiul Penal lărgit studiind lucrările dosarului constată că atât prima instanță cât și instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele or, acestea și-au întemnițat și argumentat soluția strict pe faptul **intervenirii termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, și anume:**

a) concluziile primei instanțe precum că, *infracțiunea imputată lui Gosteva Elena se pretinde a fi comisă și consumată încă în primăvara anului 1998, însă partea vătămată a sesizat în acest sens organele de drept abia în primăvara anului 2017, după o perioadă de circa 19 ani de la momentul comiterii faptei.*

b) concluziile instanței de apel - *urmărirea penală în cauza dată nu putea fi pornită din motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a lui Gosteva Elena chiar pînă la momentul intentării cauzei penale. Intervenirea termenului de prescripție pînă la data intentării cauzei penale reprezintă o circumstanță care exclude pornirea urmăririi penale. Este o condiție negativă, prezența căreia nu permite pornirea cauzei penale.*

Astfel, atât prima instanță cât instanța de apel nu au examinat cauza în fond și nu s-au expus asupra **constatării existenței sau inexistenței faptei, aflării timpului și locului comiterii faptei, sau dacă fapta a fost săvârșită de inculpată ori dacă în general fapta întrunește elementele infracțiunii imputate.**

Prin urmare, fiind ignorate prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1), 2), 4) Cod de procedură penală, și anume, conform acestor prevederi prima

instanță cît și instanța de apel nu au constatat dacă a avut loc sau nu fapta care i se impută inculpatei Gosteva Elena, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpată și dacă inculpata este vinovată de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, Colegiul Penal lărgit reține că, în speță instanța urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să constate dacă a avut loc fapta infracțională și să se expună dacă fapta a fost săvârșită de inculpată sau dacă fapta întrunește sau nu elementele infracțiunii imputate, și ca urmare să pronunțe o hotărâre corectă, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse, se consideră că erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece ea nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

În asemenea condiții, Colegiul Penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe majore, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

9. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cerere de apel, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, pentru a pronunța o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către partea vătămată Melnic Nicolai.

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru și de către avocatul Codreanu Elena în numele părții vătămate Melnic Nicolai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Gosteva Elena xxxxxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă în partea respingerii recursului și nu se supune căilor de atac în partea rejudecării cauzei.

Decizia motivată pronunțată la 26 iulie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion